

Tövbe edin (Matta 3:1-12)

Tanrı kutsal Tanrı'dır. Tanrı İsa Mesih aracılığıyla günahkârları kurtarır ve onları kutsal kılar. Ruhumuz Tanrı'dan geldi ve ilerde Tanrı çağırdığı zaman Tanrı'ya dönecektir. Biz o zaman Tanrı istediği gibi kutsal olmamız lazımdır. Ama kutsallar kutsal yaşamaya çalıştıkları halde dünyada birçok engellerle karşılaşılıyorlar. Bazılar o engelleri iyice yener ama bazılar ise öyle değildir. Engelleri yenemeyenler genelde iyice tövbe etmeyendir.

İsrail Kenan ülkesine yerleştiği zaman Tanrı onların sığınak kenti kurmalarını buyurdu. Sığınak kent sisteminin özelliği kent her zaman açık olmamasıdır. Sığınak kente mutlaka güneş batmadan önce girmelidir. Peşinden öç alacak kişiler koşuyorlar ve güneş batıyor. Böyle durumda hızını yavaşlatmak yaşamaktan vazgeçmektir. Yani sığınak kent sisteminin günahkârlardan istediği şey sadece 'kurtuluşla ilgili istek'tir. Bu tövbe eden kişi nasıl olması gerektiğini gösterir.

'Tövbe' derken biz genelde ilk İsa'yı kabul ettiğimiz zamanki tövbeyi düşünüyoruz. Ama Rab'bin bizden istediği tövbe sadece bu değildir. Günah ve İblis'ten tamamen ayrılmak demektir. Tövbe sadece bir kez olmamalıdır. Çünkü İsa Mesih'in başarısıyla kendi özgünahını hal etmiş olan da kendisi her gün işlediği kişisel günahın etkisinden tamamen özgür olamaz. Biz sürekli tövbe etmeliyiz. Önce ruhu değişmeli, sonra o ruhu korumaya çalışmalıdır. O zaman artık ruhumuz Tanrı'nın kutsal işlerine katılıp meyve verebilir.

İnsan günahının cezasını son gün alacaktır. Ama Tanrı bazen hemen ceza verir. Bunun iki sebebi vardır. İyice anlayabilmeniz için birine 'sıkıntı' diyeceğim, öbürüne 'lanet' diyeceğim. Sıkıntı Tanrı'ya ait olanlara verilen şeydir. Mesela Eyüp çok sıkıntı çektikten sonra artık tövbe etti, ve önceden daha büyük bereket aldı. Tanrı böylece imanlıların sıkıntı çekmelerine izin verir çünkü tövbe etmelerini bekler. Ama Tanrı'ya ait olmayanlara verilen ceza lanettir. Çubuk mesela ağacından tamamen kesilirse artık yaşayamaz, kuruyup ölecektir. Böylece lanet Tanrı'dan kesilmiş olanlara verilen ceza olarak kişinin ruhunu etkiler. Tanrı'ya ait olanların çektikleri sıkıntılar ama lanetle farklıdır. Ruhuna zarar vermez sadece bedenine zarar veren geçici bir cezadır. Bunu bilmeyenler sıkıntı çektiği zaman 'Tanrı acaba ruhumu terk etmiş mi?' diye düşünerek hayal kırıklığına uğrar. Ama bu doğru değildir. Tanrı lanetimizi kaldırmak için kendi Oğlu'nun çarmıhta ölmesini sağladı. Tanrı'da olan bizler eğer bir zorluk çekmekteyseniz bu sadece sıkıntıdır.

Biz sıkıntı geldiği zaman ümitsiz kalmamalıyız. Tanrı birine sıkıntı veriyorsa onu sevdiği içindir (İbraniler 12:7-13). Birçok insan sıkıntıyla karşılaştığı zaman ‘Tanrı niçin bana yardım etmiyor?’ diye düşünürler. Ama olgun Mesih inanlıysa sıkıntıyla karşılaştığı zaman ilk önce Tanrı’yla ilişkisini düşünmeli, ve kendisi ‘Ben bir Mesih inanlısı olarak tamamen değişmiş bir yaşam yaşıyor muyum?’ diye düşünmelidir. Sıkıntı geldiği zaman Tanrı’ya şikayet etmemeliyiz, tersine bunu bizim yararımız için edilen Tanrı’nın terbiyesi olarak kabul ederek Tanrı’ya şükretmeliyiz.

Günahın mutlaka ücreti vardır. Ve tövbe olmadan asla bundan kaçamaz. Tanrı tövbe edenleri merak eder, tövbe etmeyenlerden yüz çevirir. Kral Saul niçin Tanrı’nın ilgisini çekemedi? Çünkü tövbe etmedi, ama Kral Davut her zaman tövbe etmeye hazır olduğu için Tanrı’nın ilgisini çekti.

İnsanlar yatak üzerinde felçi bir adam getirdikleri zaman onların amacı felçi adamın hastalıktan iyileşmesiydi. Ama İsa onun günahın yarasından acı çektiğini günahından kurtulmak istediğini bilerek net bir şekilde ‘Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı!’ (Matta 9:2) diye söyledi. Bu olay İsa’nın tövbe edenleri merak ettiğini gösterir.

İmanlılar genelde hastalanınca kimselerin kendisi için dua etmelerini el koymalarını isterler. Ama bundan önce yapması gereken tövbedir. Günahın bağışlanmak şifa bulmakla çok alakalıdır (Mezmurlar 103:3). Şifa bulmak için el almadan önce başka insanlardan dua istemeden önce tövbe etmelidir. Her yaptığı iş başarısız olanlar da başarılı olmak için başka çare aramadan önce tövbe etmelidir. Hangi iş olursa olsun Tanrı başarı sağlaması lazımki başarabilir, Tanrı bolluk sağlaması lazımki bolluk içinde olabilir.

Günahımı kimse bilmez diye kişisel günahı hafife almamalıdır. Gizli günah varsa mutlaka tövbe etmelidir. Birde ilk İsa’ya iman ettiği zamanki çok saf, ateşli sevgiyi kaybetmişse tövbe etmek lazımdır. Nefret ettiği kişi varsa, birine karşı kötü düşünceler varsa tövbe etmelidir. Kiliseye hizmet ederek çektiği sıkıntılardan sevinmeye karar vermek lazımdır. Tanrı kendi Oğlu’nu çarmıha verdi. Bunu tövbe edecek olanları bekleyerek yaptı. Tanrı bizim tövbe etmemizi isteyerek önce biricik Oğlu’nu verdi. Biz tövbe fırsatı geldiği zaman buna değer vererek şükretmemiz lazımdır.

Tövbe sanki Tanrı’yla görüşürken ilk düğme gibidir. Kilise başarılı olmak için ilk önce tövbe hareketini yapmalıdır. İncil çalışmasında da önce öğrencilerin tövbesi gerekir. Biz Tanrı’yla görüşmek için kiliseye gidip ibadet yapıyoruz. İbadete yaklaştığımız zaman biz tövbe aracılığıyla lekesiz bir şekilde Tanrı’yla görüşebiliriz. Tanrı kutsaldır, kutsallık olmadan Tanrı’yla görüşemez. Biz tövbe etmiş kişiler olduğumuz için Tanrı’ya dua edebiliriz, Tanrı’nın kutsal

sözünü alabiliriz. Tövbe olmasaydı Tanrı'nın sözünü işiterekte onu Tanrı'nın sözü olarak kabul etmezdik. Biz bazen sıkıntı çekerken de Tanrı'nın görkeminin bizden ayrılmayacağına inanıyoruz. Çünkü bizde tövbe vardır.

Tövbeyi yarına geciktiremeyiz. Fırsat her zaman değildir. Biz geriye çekilmemeliyiz, yerimizde de durmamalıyız, sürekli ön tarafa doğru ilerlemeliyiz. Tanrı'nın önüne alçakgönüllü bir şekilde yaklaşalım. O'na dürüst olalım. Ve O'nun yönetiminde olalım. Tanrı'yı hoşnut eden kilise yapmak için bütün kutsallar imanın ilk düğmesini iyice iliklemelidir. Tanrı'nın verdiği ruha sahip olanlar olarak Tanrı'nın istediği kutsal meyveleri verebilmemiz için iyice temel atmamız lazımdır.

20140824 SHK